

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

สภาพภาพของตัวอย่างประชากร เสนอในตารางที่ 2

ความพึงพอใจในการทำงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย เสนอในตารางที่ 3-4

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 5-7

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรพยากรณ์

กับตัวแปรพยากรณ์ เสนอในตารางที่ 8

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้น

EXP1 = ประสบการณ์ในวิชาชีพ

EXP2 = ประสบการณ์ในการบริหารของหัวหน้าหอผู้ป่วย

LEARN = การได้รับการอบรมทางการบริหาร

ASS = พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม

NEGO = พฤติกรรมการเจรจาต่อรอง

ตัวแปรตาม

WORK = ความพึงพอใจในการทำงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย

สัญลักษณ์ทางสถิติ

X = คะแนนเฉลี่ย

S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n = จำนวนตัวอย่างในกลุ่ม

t = ค่าทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของข้อมูล 2 ชุด

F = ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป

= ค่าอัตราส่วน เอฟที่ ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์

r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามระดับความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย

ระดับความพึงพอใจในงาน ของหัวหน้าหอผู้ป่วย	จำนวน	ร้อยละ
สูงสุด	44	20.4
สูง	158	73.1
ปานกลาง	13	6.0
ต่ำ	1	0.5
ต่ำมาก	0	0
รวม	216	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 73.1 มีความพึงพอใจในงานสูง รองลงมาคือร้อยละ 20.4 อยู่ในระดับสูงสุด จำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ .5 ความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยอยู่ในระดับต่ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนน ความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

องค์ประกอบของ ความพึงพอใจในงาน	\bar{X} (N = 216)	S.D.	ระดับ
ลักษณะงาน (คะแนนเต็ม 50)	38.02	5.36	สูง
โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (คะแนนเต็ม 50)	35.00	5.88	ปานกลาง
สิ่งสนับสนุนที่ทำให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ (คะแนนเต็ม 100)	72.13	10.29	ปานกลาง
รวม คะแนนเต็ม (200)	145.15	21.53	สูง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านลักษณะงาน อยู่ในระดับสูง คือค่าเฉลี่ย 38.02 ส่วนความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านสิ่งสนับสนุนที่ทำให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง คือค่าเฉลี่ย 72.13 และ 35.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของค่าเฉลี่ยประสพการณ์ในวิชาชีพ ประสพการณ์ในการบริหาร พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม พฤติกรรมการ เจริญต่อรอง

	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ประสพการณ์ในวิชาชีพ (ปี)	19.69	4.22	ไม่มีระดับ
2. ประสพการณ์ในการบริหาร (ปี)	10.21	7.46	ไม่มีระดับ
3. พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม (คะแนนเต็ม 30)	27.55	2.10	สูง
4. พฤติกรรมการเจริญต่อรอง (คะแนนเต็ม 30)	26.97	2.40	สูง

จากตารางที่ 5 แสดงว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยที่เป็นตัวอย่างประชากร มีประสพการณ์ในวิชาชีพเฉลี่ย 19.69 ปี มีประสพการณ์ในการบริหารเฉลี่ย 10.21 ปี มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม และพฤติกรรมการเจริญต่อรองอยู่ในระดับสูง คือ ค่าเฉลี่ย 27.55 และ 26.97 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจในงานของหัวหน้า
 หอผู้ป่วย จำแนกตามประสบการณ์วิชาชีพ ประสบการณ์ในการบริหาร

		ความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย			
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	F
1. ประสบการณ์ในวิชาชีพ					
6-15 ปี	(n = 58)	113.52	11.54	ปานกลาง	1.91
16-20 ปี	(n = 64)	132.74	12.96	สูง	
มากกว่า 20 ปี	(n = 94)	156.50	14.41	สูง	
2. ประสบการณ์ในการบริหาร					
1-5 ปี	(n = 75)	145.14	14.38	สูง	1.44
6-10 ปี	(n = 53)	154.72	21.16	สูง	
11-15 ปี	(n = 35)	150.10	15.33	สูง	
16-20 ปี	(n = 35)	138.25	20.87	ปานกลาง	
มากกว่า 20 ปี	(n = 18)	140.75	18.35	สูง	

จากตารางที่ 6 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแบ่งระดับความพึงพอใจพบว่า
 หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์วิชาชีพ 6-15 ปี มีความพึงพอใจในงาน
 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์วิชาชีพ 16-20 ปี และมากกว่า 20 ปี
 มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับสูง แต่หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์วิชาชีพต่างกัน มี
 ความพึงพอใจในงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในการ
 บริหาร 1-5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี และมากกว่า 20 ปี มีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับสูง
 ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในการบริหาร 16-20 ปี จะมีความพึงพอใจในงาน อยู่ในระดับ
 ปานกลาง แต่หัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีประสบการณ์ในการบริหารต่างกัน มีความพึงพอใจในงาน
 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย จำแนกตามการได้รับการอบรมทางการบริหาร พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม และพฤติกรรมการเจรจาต่อรอง

	ความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	t
1. การได้รับการอบรมทางการบริหาร				
เคยอบรม (n = 84)	145.55	20.84	สูง	.24
ไม่เคยอบรม (n = 132)	144.90	18.18	สูง	
2. พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม				
สูง (n = 6)	128.16	46.17	สูง	-.93
ปานกลาง (n = 210)	145.64	17.90	สูง	
3. พฤติกรรมการเจรจาต่อรอง				
สูง (n = 14)	131.14	28.12	สูง	-1.94
ปานกลาง (n = 202)	146.12	18.15	สูง	

จากตารางที่ 7 แสดงว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลศูนย์ ที่เคยอบรมและไม่เคยอบรมทางการบริหารมีความพึงพอใจในงานในระดับสูง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมในระดับสูง มีความพึงพอใจในงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และมีพฤติกรรมการเจรจาต่อรองในระดับสูง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ (N = 216)

ตัวแปร	WORK	EXP1	EXP2	LEARN1	LEARN2	ASS	NEGO
WORK	1.00						
EXP1	.03	1.00					
EXP2	.02	.68	1.00				
LEARN1	.01	.27	.32	1.00			
LEARN2	.02	-.27	-.32	-1.00	1.00		
ASS	.15*	.09	.00	.00	-.00	1.00	
NEGO	.17*	-.00	.00	.06	-.06	.51*	1.00

* P < .05

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย (WORK) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปร 2 ตัว คือ

พฤติกรรมการเจรจาต่อรอง (NEGO) ($r = .17$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมการเจรจาต่อรองอยู่ในระดับสูง จะมีความพึงพอใจในงานในระดับสูงขึ้นด้วย

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม (ASS) ($r = .15$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมสูงจะมีความพึงพอใจในงานในระดับสูงขึ้นด้วย

ประสบการณ์วิชาชีพ ประสบการณ์ในการบริหาร และการได้รับการอบรมด้านการบริหาร ไม่มีข้อมูลสนับสนุนว่ามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย

พฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสม (ASS) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเจรจาต่อรอง (NEGO) ($r = .51$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือหัวหน้าหอผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมอยู่ในระดับสูงจะมีพฤติกรรมการเจรจาต่อรองในระดับสูงขึ้นด้วย